

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2005

N:o 464—470

SISÄLLYS

N:o		Sivu
464	Laki Teollisen yhteistyön rahasto Oy -nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain muuttamisesta ...	2567
465	Laki rikoslain 30 luvun 13 §:n muuttamisesta	2569
466	Laki eräistä oikeudenkäynneistä valtion palveluksessa oleville aiheutuvien kustannusten korvaamisesta valtion varoista annetun lain 1 §:n muuttamisesta	2570
467	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 17 §:n muuttamisesta	2571
468	Laki maa-aineslain muuttamisesta	2572
469	Maa- ja metsätalousministeriön asetus lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä	2575
470	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Geodeettisen laitoksen suoritteista perittävistä maksuista	2581

N:o 464

Laki

Teollisen yhteistyön rahasto Oy -nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Teollisen yhteistyön rahasto Oy -nimisestä osakeyhtiöstä 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetun lain (291/1979) 3 §:n 4 momentti, 3 a §:n 1 ja 3 momentti sekä 3 b §, sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 4 momentti laissa 116/1987 ja 3 a §:n 1 ja 3 momentti sekä 3 b § laissa 1083/2000, seuraavasti:

3 §

Valtioneuvosto voi määräämillään ehdoilla antaa yhtiölle sitoumuksia siitä, että valtio korvaa yhtiölle sen luotonanto- ja takaustominnessa mahdollisesti syntyneitä tappioita sekä osake- ja osuussijoitusten menetyksiä ja arvonalenemisiä ja että valtio maksaa yhtiön ottamasta muusta kuin euromääräisestä lainasta mahdollisesti aiheutuvan kurssitappion valtion talousarviossa tarkemmin määrättävissä rajoissa.

3 a §

Valtioneuvostolla on oikeus määräämillään

ehdoilla antaa yhtiölle sitoumuksia siitä, että valtio vuosittain maksaa yhtiön vuosina 2005—2009 ottamien lainojen korkokustannusten ja vähintään eduskunnan valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä päättämän vuotuisen koron erotuksen. Eduskunta päättää vuosittain talousarvion käsittelyn yhteydessä niiden lainojen enimmäismäärän, joiden osalta sitoumus voidaan antaa.

Jos laina on muu kuin euromääräinen, sen vasta-arvo lasketaan valtion sitoumusta annettaessa voimassa olleen Euroopan keskuspankin asianomaiselle valuutalle julkaiseman keskikurssin mukaan.

HE 61/2005
TaVM 10/2005
EV 77/2005

3 b §

Valtioneuvostolla on oikeus antaa vastavakuuksia vaatimatta ja muutoin määräämälleen ehdoilla valtion omavelkaisia takauksia yhtiön ottamien lainojen maksamisen ja muiden sovittujen ehtojen täyttämisen vakuudeksi. Tässä tarkoitettuja lainoja saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään 100 000 000 euron määrä. Takauksia voidaan antaa vuoden 2009 loppuun.

Muun kuin euromääräisen lainan vasta-

arvo lasketaan takausta annettaessa voimassa olleen Euroopan keskuspankin asianomaiselle valuutalle julkaiseman keskipurssin mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005. Sitä sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2005.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 465

L a k i

rikoslain 30 luvun 13 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 30 luvun 13 §, sellaisena
kuin se on laissa 743/1995, seuraavasti:

30 luku
Elinkeinorikoksista

13 §

Oikeushenkilön rangaistusvastuu

Markkinointirikokseen, kilpailumenettely-
rikokseen, yritysvakoiluun, yrityssalaisuuden

väärinkäyttöön, lahjomiseen elinkeinotoimin-
nassa ja lahjuksen ottamiseen elinkeinotoi-
minnassa sovelletaan, mitä oikeushenkilön
rangaistusvastuusta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 22 päivänä
heinäkuuta 2005.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 8/2005
LaVM 3/2005
EV 49/2005

Neuvoston puitepäätös (2003/568/YOS); EYVL N:o L 192, 31.7.2003, s. 54

N:o 466

L a k i

eräistä oikeudenkäynneistä valtion palveluksessa oleville aiheutuvien kustannusten korvaamisesta valtion varoista annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään eräistä oikeudenkäynneistä valtion palveluksessa oleville aiheutuvien kustannusten korvaamisesta valtion varoista 29 päivänä maaliskuuta 1974 annetun lain (269/1974) 1 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §

Valtion palveluksessa olevalle voidaan suorittaa hakemuksesta valtion varoista koh- tuullista korvausta esitutkintaan liittyvistä tai muista välttämättömiksi katsottavista kuluis- ta, jos asian käsittely on päättynyt ilman tuomioistuimen ratkaisua. Korvauksen koh- tuullisuutta harkittaessa otetaan huomioon

palveluksessa olevan asema, asian laatu ja muut olosuhteet.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinä- kuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan lain voimaantulon jälkeen syntyneiden kustannusten korvaami- seen.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 467

L a k i

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 17 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (734/1992) 17 § seuraavasti:

17 §

Maksujen ulosotto

saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin säädetään.

Tämän lain perusteella määrätyt maksut sekä 16 §:n nojalla perittävä viivästyskorke

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 468

L a k i

maa-aineslain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 24 päivänä heinäkuuta 1981 annetun maa-aineslain (555/1981) 24 §,
muutetaan 4 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentti, 10 §:n 2 momentti, 13 §, 14 §:n 1 momentti,
 16 §:n otsikko, 19 § ja 20 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 10 §:n 2 momentti ja 13 § laissa 495/2000, 14 §:n 1 momentti ja
 20 §:n 1 momentti laissa 463/1997 sekä 19 § osaksi viimeksi mainitussa laissa sekä
lisätään 11 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 928/1983, uusi 5 momentti, 12 §:ään,
 sellaisena kuin se on mainitussa laissa 463/1997, uusi 3 momentti, 16 §:ään uusi 2 ja 3
 momentti, 23 a §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa
 495/2000, uusi 4 momentti ja lakiin uusi 23 b §, seuraavasti:

4 §

Luvanvaraisuus

Tässä laissa tarkoitettuun ainesten ottami-
 seen on saatava lupa. Valtioneuvoston ase-
 tuksella säädetään tarkemmin maa-ainesluvan
 hakemismenettelystä ja hakemuksessa esitet-
 tävistä tiedoista.

5 §

Ottamissuunnitelma

Lupaa haettaessa on ainesten ottamisesta ja
 ympäristön hoitamisesta sekä, mikäli mah-
 dollista, alueen myöhemmästä käyttämisestä
 esitettävä ottamissuunnitelma. Tämä ei kui-
 tenkaan ole tarpeen, jos hanke laajuudeltaan
 ja vaikutuksiltaan on vähäinen. Ottamissuun-
 nitelman sisällöstä ja rakenteesta säädetään
 tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

10 §

Luvan voimassaolo

Erityisistä syistä lupa voidaan kuitenkin
 myöntää pitemmäksi ajaksi, kuitenkin enin-
 tään viideksitoista vuodeksi, ja kalliokiven
 louhinnan osalta enintään 20 vuodeksi, jos se
 hankeen laajuuteen, esitetyn suunnitelman
 laatuun ja muihin ainesten ottamisessa huo-
 mioon otettaviin seikkoihin nähden katsotaan
 sopivaksi. Erityisenä syynä voidaan pitää
 myös sitä, että ottaminen kohdistuu maan-
 käyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaises-
 sa voimassa olevassa maakuntakaavassa tai
 oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa maa-ai-
 nesten ottamiseen varatulle alueelle.

11 §

Lupamääräykset

Lupapäätöksen sisällöstä ja luvan edellyt-
 tämien toimenpiteiden määräajasta säädetään
 tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

12 §

Vakuuden antaminen

Vakuuden voimassaolosta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Kuuleminen

Maa-aineslupaa koskevan hakemuksen johdosta on kuulutettava kunnan ilmoitustaululla 30 päivän ajan. Tämän ohella kunnan on varattava ottamisalueen sisältävään kiinteistöön rajoittuvien kiinteistöjen ja muiden alueiden omistajille ja haltijoille tilaisuus tulla kuulluiksi, paitsi milloin se on ilmeisen tarpeetonta. Jos hakemuksessa tarkoitettulla hankkeella voi olla huomattavaa vaikutusta laajalla alueella tai lukuisten henkilöiden oloihin, hakemuksesta on lisäksi ilmoitettava ainakin yhdessä hankkeen vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Kuulemisesta ja ilmoituksista aiheutuneet kulut kuuluvat luvan hakijan maksettaviksi.

Luvan hakija voi liittää hakemukseensa selvityksen siitä, että naapurit tai osa naapureista ovat tietoisia hankkeen kannalta merkittävistä asiakirjoista ja tiedoista sekä selvityksen heidän mahdollisesta kannastaan hankkeeseen. Siltä osin kuin hakija ei ole esittänyt riittävää selvitystä naapurien kuulemisesta, on kunnan järjestettävä kuuleminen. Kuulemisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

14 §

Valvontaviranomainen ja teettämishaka

Tämän lain noudattamista valvoo kunnan määräämä viranomainen, jäljempänä valvontaviranomainen. Toimivallan siirtämisessä noudatetaan soveltuvien osin, mitä kuntalaissa säädetään. Valvontaviranomaisella on tämän lain mukaisen valvontatehtävän hoitamiseksi oikeus tehdä tarkastuksia, suorittaa mittauksia ja ottaa näytteitä ottamispaikalla. Tarkastukset voivat koskea edellä 3 §:ssä tarkoitettuja seikkoja ja lupapäätöksessä ottamistoiminnalta edellytetyjä seikkoja sekä muita vastaavia

ottamistoiminnan laatua ja vaikutuksia koskevia seikkoja. Tarkastusmenettelystä säädetään hallintolain (434/2003) 39 §:n lisäksi tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

16 §

Lupamääräysten muuttaminen, lupapäätöksestä poikkeaminen ja luvan peruuttaminen

Lupaviranomainen voi luvan voimassaoloaikana antaa päätöksellään suostumuksen poiketa vähäisesti lupapäätöksessä hyväksytyistä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä. Suostumuksen edellytyksenä on, että poikkeaminen ja sen laatu, ottaen huomioon lupaharkintaa koskevat säännökset ja määräykset, ei merkitse luvan olennaista muuttamista eikä vaikuta asianosaisen asemaan tai luonnonolosuhteisiin.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu muutos on merkittävä lupa-asiakirjoihin ja ilmoitettava alueelliselle ympäristökeskukselle.

19 §

Päätöksen julkipano

Lupaviranomaisen ottamislupaa koskeva päätös annetaan julkipanon jälkeen. Päätöksen antamisesta on ilmoitettava ennen sen antamispäivää päätöksen tehneen viranomaisen ilmoitustaululla. Ilmoituksessa on mainittava viranomainen, asian laatu ja päätöksen antamispäivä. Ilmoitus on pidettävä ilmoitustaululla vähintään valituksen tekemiselle varatun ajan. Päätöksen on oltava julkipanossa ilmoitettuna antamispäivänä asianomaisten saatavana. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon silloin, kun se on annettu.

Päätös on toimitettava luvan hakijalle ja luvan myöntämisestä on viipymättä ilmoitettava niille, jotka asian käsittelyn yhteydessä ovat sitä pyytäneet ja samalla ilmoittaneet osoitteensa.

Ottamisluvasta on lisäksi viivytyksettä ilmoitettava alueelliselle ympäristökeskukselle.

20 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun ottamislupaa koskevaan lupaviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitusoikeuden ja muutoksenhaun osalta noudatetaan, mitä kuntalaissa säädetään. Lisäksi valitusoikeus on alueellisella ympäristökeskuksella ja hankkeen tarkoittamalla alueella toimivalla sellaisella rekisteröidyllä yhdistyksellä tai säätiöllä, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen.

23 a §

Ilmoittamisvelvollisuus

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin ilmoittamismenettelystä.

23 b §

Tietojärjestelmä

Maa-ainesten ottamisen ja sen vaikutusten

Naantalissa 23 päivänä kesäkuuta 2005

seurannan järjestämiseksi ylläpidetään tietojärjestelmää, joka sisältää tarpeelliset tiedot:

1) tämän lain mukaisista luvista ja ilmoituksista, ja

2) ottamisalueiden tilan seurannasta.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä tässä laissa tarkoitettu lupa- ja valvontaviranomaisen on toimitettava tietojärjestelmään hallussaan olevat 1 momentin 1 kohdan mukaiset tiedot.

Tässä laissa tarkoitettulla lupa- ja valvontaviranomaisella on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada maksutta käyttöönsä tietojärjestelmästä valvonnan ja seurannan kannalta tarpeelliset tiedot. Henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava, mitä henkilötietolaissa (523/1999) säädetään.

Tietojärjestelmää ylläpitävät alueelliset ympäristökeskukset ja Suomen ympäristökeskus. Ympäristöministeriö voi sopia, että tietojärjestelmän ylläpitoon osallistuu tarvittavilta osin muu asiantuntijalaitos, jolla on tehtävän edellyttämä asiantuntemus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Hannes Manninen*

N:o 469

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä**

Annettu Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n, maaseutuelinkeinorekisteristä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1515/1994) 5 §:n ja 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 5 §:n ja 12 §:n 1 momentin,

sellaisena kuin niistä lain 1100/1994 11 § on laissa 273/2003, lain 1515/1994 5 § on osaksi laissa 301/2001 ja lain 55/1980 5 § on osaksi laissa 424/1994 sekä 12 §:n 1 momentti osaksi laissa 809/1992 ja osaksi mainitussa laissa 424/1994, nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on tehostaa eläintautien torjuntaa ja lisätä elintarviketurvallisuutta parantamalla lampaiden ja vuohien tunnistamista ja jäljitettävyyttä eläinten elinkaaren joka vaiheessa.

2 §

Soveltamisala

Lampaiden ja vuohien merkitsemisestä ja rekisteröinnistä säädetään lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004 (*neuvoston asetus*). Maa- ja metsätalousministeriö antaa tällä asetuksella neuvoston asetuksen säännöksiä täydentävät säännökset.

Tässä asetuksessa säädetään:

- 1) eläintenpitäjäksi rekisteröitymisestä;
- 2) eläinten merkitsemisestä;
- 3) eläintenpitäjän, eläinvälittäjän, teurastamon ja luokan 1 käsittelylaitoksen luettelonpidosta; sekä
- 4) siirtoasiakirjasta.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *lampaalla* kaikkia lammaseläimiä mukaan lukien muflonit;
- 2) *vuohella* kaikkia vuohieläimiä mukaan lukien kääpiövuohet;
- 3) *eläimellä* kaikkia lampaita ja vuohia;
- 4) *eläintenpitäjällä* sellaista neuvoston asetuksen 2 artiklassa säädettyä pitäjää, jolla on tarkoitus omaa toimintaansa varten pysyvästi, yli 30 vuorokauden ajan, pitää tai hallita yhtä tai useampaa lammasta tai vuohia;
- 5) *eläinvälittäjällä* sellaista neuvoston asetuksen 2 artiklassa säädettyä pitäjää, joka itse tai toisen välityksellä myy tai ostaa ammatillisesti lampaita ja vuohia ja on vastuussa eläimistä tilapäisesti, enintään 30 vuorokau-

Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004 (32004R0021), EYVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

den ajan. Eläinvalittajällä tarkoitetaan myös sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa lampaita ja vuohia vain teurastamista varten;

6) *eläinkuljettajalla* luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tuloa tai muuta taloudellista hyötyä saadakseen ammattimaisesti kuljettaa eläimiä itse tai toisen palveluksessa tai joka vuokraa tai muutoin luovuttaa toisen käyttöön lampaiden ja vuohien kuljetukseen tarkoitettua kuljetusvälineen;

7) *lammas- ja vuohirekisterillä* maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/1994) tarkoitettua maaseutuelinkeinorekisterin toiminnallista alarekisteriä;

8) *pitopaikalla* neuvoston asetuksen 2 artiklassa määriteltyä tilaa;

9) *pitopaikkatunnuksella* maaseutuelinkeinorekisteriin merkittyä pitopaikan tunnistetta;

10) *tilatunnuksella* maatilarekisteriin merkittyä maatilan tunnistetta;

11) *eläinvalittajatunnuksella* eläinvalittajarekisteriin merkittyä eläinvalittajan tunnistetta;

12) *teurastamolla* sellaista neuvoston asetuksen 2 artiklassa säädettyä pitäjää, jonka Elintarvikevirasto tai eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetussa laissa (1195/1996) tarkoitettu kunnan valvontaviranomainen on hyväksynyt lampaita ja vuohia teurastavaksi laitokseksi;

13) *luokan 1 käsittelylaitoksella* Kasvin tuotannon tarkastuskeskuksen hyväksymää laitosta, jossa muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysnäkökohdista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti käsitellään lampaiden ja vuohien raatoja ennen niiden hävittämistä;

14) *laitostunnuksella* toimivaltaisen viranomaisen antamaa hyväksytyyn laitoksen numeroa tai tunnusta;

15) *tuotantomuodolla* mitä tahansa lampaiden ja vuohien pidon tarkoitusta kuten lihan tuotantoa, maidontuotantoa tai seura- ja harastuseläimenä pitoa;

16) *tunnistimella* lampaiden ja vuohien yksilölliseen tunnistamiseen tarkoitettua maa- ja metsätalousministeriön hyväksymää korvamerkkiä, korvamerkkiparia tai elektronista lähetintä;

17) *päämerkillä* neuvoston asetuksen liit-

teen jakson A 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ensimmäistä tunnistinta, joka kiinnitetään eläimen vasempaan korvaan;

18) *apumerkillä* neuvoston asetuksen liitteen jakson A 4 kohdassa tarkoitettua toista merkkiä, joka kiinnitetään eläimen oikeaan korvaan;

19) *vanhalla EU-merkillä* lampaiden ja vuohien merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (918/1997) mukaista korvamerkkiä, johon tuottaja on lisännyt pysyvän jäljen jättävällä kynällä eläimen syntymävuoden;

20) *EU-tunnuksella* tunnistimeen valmiiksi painettua eläimen yksilötunnusta, joka koostuu maatunnuksesta FI sekä sitä seuraavasta seitsemästä numerosta;

21) *vanhalla EU-tunnuksella* vanhaan EU-merkkiin valmiiksi painettua eläimen yksilötunnusta, joka koostuu maatunnuksesta FI sekä sitä seuraavasta viiden merkin mittaisesta kirjaimista ja numeroista sisältävästä eläin-tilatunnuksesta ja neljästä numerosta; sekä

22) *eläinluettelolla* neuvoston asetuksen 5 artiklassa säädettyä rekisteriä, jota neuvoston asetuksen 2 artiklassa säädetyn pitäjän on pidettävä eläimistään.

2 luku

Rekisteröityminen

4 §

Eläintenpitäjän rekisteröityminen

Eläintenpitäjän on rekisteröidyttävä lammas- ja vuohirekisteriin ennen eläintenpidon aloittamista. Rekisteröitymisilmoitus on toimitettava kirjallisena maaseutuelinkeinoveranomaiselle siinä kunnassa, jossa rekisteröityvän eläintenpitäjän maatilan talouskeskus tai asuinpaikka sijaitsee.

Eläintenpitäjän on ilmoitettava rekisteröitymisilmoituksessa neuvoston asetuksen liitteen jakson D 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

1) maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain (1515/1994) 5 §:n 2 momentissa tarkoitettut henkilötiedot lukuun ottamatta omistajatunnusta sekä koulutus- ja ammattitietoja;

- 2) eläintenpitäjän tilatunnus; sekä
3) toiminnan aloituspäivä.

5 §

Ilmoitusvelvollisuus toiminnassa tapahtuneista muutoksista

Eläintenpitäjän on ilmoitettava 4 §:n 2 momentin tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuneista muutoksista. Lisäksi eläintenpitäjän on ilmoitettava toiminnan keskeyttämisestä vähintään kuuden kuukauden ajaksi, keskeytetyn toiminnan uudelleen aloittamisesta ja toiminnan lopettamisesta. Ilmoitukset on tehtävä kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle neuvoston asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

3 luku

Eläinten merkitseminen

6 §

Tunnistin

Neuvoston asetuksessa ja tässä asetuksessa säädettyyn eläinten merkitsemiseen saa käyttää vain maa- ja metsätalousministeriön hyväksymiä tunnistimia. Eläintenpitäjä ei saa luovuttaa edelleen maa- ja metsätalousministeriön eläintenpitäjälle myöntämiä käyttämättömiä tunnistimia.

Eläintenpitäjän on tilattava tarpeellinen määrä tunnistimia hyvissä ajoin pitopaikassa syntyvien eläinten merkitsemiseksi. Eläintenpitäjällä saa olla kiinnittämättömiä tunnistimia kerrallaan määrä, joka vastaa vuoden tarvetta.

Käytettyä tunnistinta ei saa kiinnittää uudelleen. Tunnistin katsotaan käytetyksi, jos sillä on jo aiemmin merkitty jokin lammas tai vuohi.

Eläintenpitäjän on huolehdittava hallussaan olevien mitätöityjen tai muuten käyttämättä jääneiden, pudonneiden tai irrotettujen tunnistimien hävittämisestä sellaisella tavalla, että niitä ei voida käyttää lampaiden ja vuohien merkitsemiseen. Teurastamon ja luokan 1 käsittelylaitoksen on huolehdittava teurastettavaksi tai käsiteltäväksi toimitettujen eläinten tunnistimien asianmukaisesta hävittämisestä.

7 §

Merkitsemisvelvoite

Eläintenpitäjä vastaa kaikkien omistukseensa tai hallinnassaan olevien eläinten merkitsemisestä 6 §:ssä tarkoitetulla tunnistimella. Eläintenpitäjä ei saa siirtää, luovuttaa tai vastaanottaa eikä eläinvälittäjä, eläinkuljettaja tai teurastamo vastaanottaa, luovuttaa, ottaa kuljetettavaksi tai teurastettavaksi merkitsemättömiä tai puutteellisesti merkittyjä eläimiä.

8 §

Merkitsemistapa

Eläinten merkitsemisestä on säädetty neuvoston asetuksen 4 artiklassa. Eläintenpitäjän pitopaikassa 9.7.2005 tai sen jälkeen syntynyt eläin on merkittävä päämerkillä ja apumerkillä ennen eläimen siirtämistä tai luovuttamista syntymäpitopaikasta ja kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden ikäisenä.

Jos eläin on tarkoitettu teurastettavaksi ennen kahdentoista kuukauden ikää, voidaan se merkitä neuvoston asetuksen 4 artiklan 3 kohdan tarkoittamalla tavalla päämerkillä, joka on kiinnitettävä ennen eläimen siirtämistä tai luovuttamista syntymäpitopaikasta ja kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden ikäisenä. Jos tällä tavoin merkitty eläin pidetään pitopaikassa kahdentoista kuukauden ikään, toimitetaan yhteisön sisäiseen kauppaan tai viedään Euroopan unionin ulkopuoliseen valtioon, menetellään neuvoston asetuksen liitteen jakson A 7 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Eläinten elektronisesta tunnistamisesta on säädetty neuvoston asetuksen 9 artiklassa. Jos eläintä ei toimiteta yhteisön sisäiseen kauppaan, merkitsemiseen käytetyn apumerkin ei 1.1.2008 tai sen jälkeen tarvitse sisältää elektronista lähetintä.

Euroopan unionin ulkopuolisesta valtiosta tuotu eläin on merkittävä uudelleen 6 §:ssä tarkoitetulla tunnistimella tulopitopaikassa ennen eläimen siirtämistä muuhun pitopaikkaan ja kuitenkin viimeistään 14 vuorokauden kuluessa eläimen Suomeen saapumisesta. Eläintenpitäjä vastaa tunnistimen kiinnittämisestä.

Eläintä, joka on syntynyt 8.7.2005 tai aikaisemmin ja joka on merkitty vanhalla EU-merkillä, ei tarvitse merkitä uudelleen päämerkillä ja apumerkillä. Syntymäpitopaikassa oleva 8.7.2005 tai aikaisemmin syntynyt eläin, jota ei ole merkitty vanhalla EU-merkillä, on merkittävä ennen eläimen siirtoa tai luovuttamista syntymäpitopaikasta. Tällaisen eläimen tunnistimena voidaan käyttää eläintenpitäjälle myönnettyä vanhaa EU-merkkiä tai päämerkkiä. Suoraan syntymäpitopaikasta teurastettavaksi toimitettavan 8.7.2005 tai aikaisemmin syntyneen eläimen voi eläintenpitäjä kuitenkin:

1. luovuttaa teurastamoon kuljetettavaksi, jos eläintenpitäjä sopii jokaista kuljetuserää varten erikseen teurastamon kanssa, että lampaat ja vuohet merkitään teurastamossa käytössä olevilla korvamärkeillä ennen niiden siirtämistä syntymäpitopaikasta; tai

2. itse kuljettaa suoraan teurastamoon merkittynä millä tahansa väliaikaisella merkinnällä, jos samassa kuljetuksessa ei kuljeteta muiden eläintenpitäjien eläimiä eikä teurastamossakaan ole vaaraa sekoittumisesta muiden eläintenpitäjien lampaiden ja vuohtien kanssa. Tällaisesta eläinten toimittamisesta teurastamoon on eläintenpitäjän etukäteen ilmoitettava teurastamon lihantarkastusta suorittavalle tarkastuseläinlääkärille.

Eläintenpitäjä vastaa siitä, että eläimet 4 momentin kohdissa 1 ja 2 tarkoitetuissa tapauksissa tulevat merkityiksi.

9 §

Tunnistimen korvaaminen

Tunnistimen poistamisesta ja korvaamisesta säädetään neuvoston asetuksen 4 artiklan 6 kohdassa. Eläintenpitäjän on tilattava viivytyksettä eläimen alkuperäisellä EU-tunnuksella varustettu korvaava tunnistin (päämerkki, apumerkki tai molemmat), kun tunnistimen virheellinen kiinnittäminen, putoaminen, vaurioituminen tai muuttuminen lukukelvottomaksi huomataan. Korvaava tunnistin on kiinnitettävä välittömästi, kun se on eläintenpitäjän käytettävissä. Virheellisesti kiinnitetty, vaurioitunut tai muuten lukukelvottomaksi muuttunut tunnistin on poistettava ennen korvaavan tunnistimen kiinnittämistä.

Korvattaessa vanhaa EU-merkkiä voidaan korvaavana tunnistimena käyttää eläintenpitäjälle myönnettyä päämerkkiä.

4 luku

Eläinluettelo, siirtoasiakirja ja eläinmääräilmoitukset

10 §

Eläintenpitäjän luettelonpitovelvollisuus

Eläintenpitäjän velvollisuudesta pitää ajan tasalla olevaa eläinluetteloä sekä luetteloon merkittävistä tiedoista on säädetty neuvoston asetuksen 5 artiklassa. Lisäksi luetteloon on jokaisen pitopaikan osalta erikseen merkittävä seuraavat tiedot eläinlajikohtaisesti tapahtumapäivämäärineen:

- 1) syntyneet eläimet;
- 2) kuolleet eläimet;
- 3) vastaanotetut eläimet, eläinten lukumäärä ja jokaisen eläimen osalta EU-tunnus tai vanha EU-tunnus tai sellaisen siirtoasiakirjan numero, josta nämä tunnuksut ilmenevät;
- 4) luovutetut tai siirretyt eläimet, eläinten lukumäärä sekä jokaisen eläimen osalta EU-tunnus tai vanha EU-tunnus tai sellaisen siirtoasiakirjan numero, josta nämä tunnuksut ilmenevät;
- 5) kadonneen, vahingoittuneen tai muuten lukukelvottomaksi tulleen EU-merkin tai vanhan EU-merkin korvaaminen sekä Euroopan unionin ulkopuolisesta valtiosta tuodun eläimen uudelleenmerkitseminen. Luetteloon on lisäksi merkittävä sekä korvatun että korvaavan tunnistimen yksilötunniste eläimen mahdollista myöhempää jäljittämistä varten, jos vanha EU-merkki korvataan tämän asetuksen 9 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla; sekä Euroopan unionin ulkopuolisesta valtiosta tuodun eläimen merkitseminen 8 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

6) laskentapäivinä 1.6 ja 1.12 eläintenpitäjän omistuksessa tai hallinnassa olevien eläinten eläinlaji ja -ryhmäkohtaiset lukumäärät seuraavan jaottelun mukaisesti: 12 kuukauden ikäiset ja vanhemmat naaraat, alle 12 kuukauden ikäiset poikineet naaraat, muut alle 12 kuukauden ikäiset naaraat, 12 kuukauden ikäiset tai vanhemmat urokset ja alle 12 kuukauden ikäiset urokset.

11 §

*Eläinvälittäjän ja teurastamon luettelonpito-
velvollisuus*

Eläinvälittäjän ja teurastamon velvollisuudesta pitää ajan tasalla olevaa eläinluetteloa ja luetteloon merkittävistä tiedoista on säädetty neuvoston asetuksen 5 artiklassa. Lisäksi luettelo on merkittävä jokaisen pitopaikan osalta erikseen seuraavat tiedot eläinlajikohtaisesti tapahtumapäivämäärineen:

1) vastaanotetun tai luovutetun eläimen EU-tunnus tai vanha EU-tunnus tai tämän asetuksen 8 §:n 4 momentin 1 kohdan tarkoittamalla tavalla teurastettavaksi toimitettavien eläinten osalta eläimeen kiinnitetyn teurastamon korvamerkin tunnus tai sellaisen siirtoasiakirjan numero, josta nämä tunnukset ilmenevät tai tämän asetuksen 8 §:n 4 momentin 2 kohdan tarkoittamassa tapauksessa eläinten lukumäärä;

2) luovuttajan tilatunnus tai eläinvälittäjä-tunnus;

3) vastaanottajan tilatunnus, eläinvälittäjä-tunnus tai laitostunnus;

4) eläinvälittäjän osalta lisäksi kuljetusajoneuvon rekisterinumero ja välivarastoinnin kyseessä ollen pitopaikkatunnus; sekä

5) teurastamon osalta eläinten teurastaminen.

12 §

*Luokan 1 käsittelylaitoksen luettelonpito-
velvollisuus*

Luokan 1 käsittelylaitoksen on pidettävä ajan tasalla olevaa luetteloa käsittelyä varten vastaanotetuista eläinten ruhoista. Luettelo on merkittävä seuraavat tiedot eläinlajikohtaisesti:

1) vastaanotetun eläimen EU-tunnus tai vanha EU-tunnus tai jos sellaista ei ole käytettävissä eläimen ruhon kuljettamisesta vastuussa olevan toimijan ruhoon kiinnittämän yksilöivän korvamerkin tunnus;

2) luovuttajan tilatunnus, eläinvälittäjä-tunnus tai teurastamon laitostunnus;

3) vastaanottopäivä; sekä

4) käsittelypäivä.

13 §

Siirtoasiakirja

Siirtoasiakirjasta säädetään neuvoston asetuksen 6 artiklassa. Eläintenpitäjän ja eläinvälittäjän on täytettävä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymä siirtoasiakirja ennen luovutettavien tai siirrettävien eläinten lähtöä pitopaikasta. Neuvoston asetuksen liitteen jakson C 1 alakohdassa säädetyn lisäksi, siirtoasiakirjaan kirjataan jokaisen siirrettävän eläimen EU-tunnus tai vanha EU-tunnus tai tämän asetuksen 8 §:n 4 momentin 1 kohdan tarkoittamalla tavalla teurastettavaksi toimitettavien eläinten osalta eläinten lukumäärä ja eläimeen kiinnitetyn teurastamon korvamerkin tunnus sekä 8 §:n 4 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa eläinten lukumäärä ja eläinten merkitsemistapa.

Eläintenpitäjän, eläinvälittäjän ja teurastamon vastaanottamia eläimiä koskevasta siirtoasiakirjasta on läänineläinlääkärille tarkoitettu kappale oltava toimitettuna viimeistään seitsemäntenä päivänä eläinten vastaanottamisesta sen lääninhallituksen toimipisteeseen, jonka alueella vastaanottajan pitopaikka tai laitos sijaitsee.

Eläintenpitäjän, eläinvälittäjän tai teurastamon on säilytettävä luovutettuja, siirrettyjä tai vastaanotettuja eläimiä koskevasta siirtoasiakirjasta lähtöpitopaikkaa tai vastaanottavaa pitopaikkaa tai laitosta koskeva kappale osana 10 ja 11 §:ssä tarkoitettua eläinluetteloa.

14 §

*Luetteloiden ja siirtoasiakirjojen
säilyttäminen*

Eläintenpitäjän, eläinvälittäjän ja teurastamon on säilytettävä 10 ja 11 §:ssä tarkoitettujen luetteloiden tietoja sekä 13 §:ssä tarkoitettuja siirtoasiakirjoja sekä luokan 1 käsittelylaitoksen 12 §:ssä tarkoitetun luettelon tietoja vähintään kuluvan vuoden ja sitä seuraavien kolmen kalenterivuoden ajan. Luetteloiden tietojen on oltava sellaisessa muuallaisessa tai atk-pohjaisessa muodossa, että ne voidaan milloin tahansa pyynnöstä esittää valvontaviranomaiselle.

Läänineläinlääkärin on säilytettävä 13 §:ssä tarkoitettuja siirtoasiakirjoja vähin-

tään kuluvaan vuodeen ja sitä seuraavien kolmen kalenterivuoden ajan.

15 §

Eläinmääräilmoitukset

Eläintenpitäjän velvollisuudesta toimittaa eläinmäärätietoja toimivaltaiselle viranomaiselle säädetään neuvoston asetuksen 8 artiklassa. Eläintenpitäjän on ilmoitettava lammas- ja vuohirekisteriin 10 §:n 6 kohdassa tarkoitettujen eläinluetteloon merkityt eläinmäärätiedot.

5 luku

Erinäiset säännökset

16 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa johtaa ja ohjaa maa- ja metsätalousministeriö. Tämän asetuksen noudattamista valvovat läänineläinlääkäri läänin alueella, kunnaneläinlääkäri virka-alueellaan, tarkastuseläinlääkäri teurastamossa sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston valvoja toimialueellaan.

17 §

Tietojen luovuttaminen

Lammas- ja vuohirekisterin tietojen luovuttamisesta sivullisille päättää maaseutu-

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkea-
oja*

vuttamisesta sivullisille päättää maaseutu-
elinkeinorekisteristä annetun lain nojalla maa- ja
metsätalousministeriö.

18 §

Seuraamukset

Tämän asetuksen rikkomisesta tai noudattamatta jättämisestä aiheutuvista seuraamuksista säädetään eläintautilain (55/1980) 23 §:ssä sekä maaseutu-
elinkeinorekisteristä
annetun lain 13 §:ssä.

19 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä heinäkuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan lampaiden ja vuohien rekisteröinnistä ja merkitsemisestä 1 päivänä lokakuuta 1997 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (918/1997).

Eläintenpitäjän, joka on rekisteröitynyt voimassa olevan maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (918/1997) mukaisesti lammas- ja vuohitilarekisteriin pitämiensä eläinlajien osalta, ei tarvitse rekisteröityä uudelleen. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Ulla Joutsenlahti

N:o 470

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
Geodeettisen laitoksen suoritteista perittävistä maksuista

Annettu Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 384/1994:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Geodeettisen laitoksen maksullisista suoritteista ja niiden maksuperusteista.

2 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Geodeettisen laitoksen maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joiden maksu määrätään suoritteiden omakustannusarvon mukaan, ovat kansallisena mittanormaalilaboratoriona annetut asiantuntijapalvelut.

3 §

Julkisista asiakirjoista annettavat jäljenteet

Viranomaisen hallussa olevasta julkisesta asiakirjasta annetusta jäljenteestä peritään asiakirjan hakemisesta, jäljentämisestä ja asiakkaalle toimittamisesta aiheutuvien työ- ja kustannusten (omakustannusarvon) mukaan määräytyvä maksu. Maksua ei peritä, kun

pyydetyn asiakirjan antaminen kuuluu viranomaisen neuvonta- tai tiedotusvelvoitteen piiriin.

4 §

Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Maksullisia suoritteita, jotka Geodeettinen laitos hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) tilaustutkimukset;
- 2) asiantuntija- ja muut palvelut;
- 3) koulutus- ja kurssipalvelut;
- 4) kiintopisteaineistot, ilma- ja satelliittikuva-aineistot sekä muut tutkimusaineistot;
- 5) ohjelmistojen ja niiden käyttöoikeuksien luovutukset;
- 6) tilojen, laitteiston ja välineiden käyttöoikeuden tilapäinen luovutus;
- 7) asiakirjojen ja muun aineiston lähettäminen ja postitus; sekä
- 8) muut edellä mainittuihin verrattavat suoritteet.

Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen tai kansainväliseen käytäntöön perustuva

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 470

selvitysten ja lausuntojen laatiminen, julkaisujen luovutus sekä tutkimukset ja mittaukset tieteellisenä yhteistyönä voidaan suorittaa maksutta, jos ne perustuvat vastavuoroisuuteen.

Tietojen luovutuksesta tutkimus- tai opetustarkoituksiin ei peritä maksua, jos maksuttomuus perustuu yleiseen kansainväliseen tai kansalliseen käytäntöön ja käyttö on Geodeettisen laitoksen määrittelemien käyttöehtojen mukaista.

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2008.

Tällä asetuksella kumotaan 13 päivänä heinäkuuta 2000 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus Geodeettisen laitoksen suoritteista perittävistä maksuista (700/2000).

Hallitussihteeri Martti Niemelä